

ת"פ 29007/04/22 - מדינת ישראל נגד ש.ה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 29007-04-22 מדינת ישראל נ'
האוקיפ(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	ש.ה

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו ובהתאם להסדר טיעון, בביצוע עבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג**, לפי סעיף 382(ג) וסעיף 380 **ותקיפה סתם - בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) וסעיף 379.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, המתלוננת - ת.פ.ה - והנאשם, הינם בני זוג הנשואים מזה תשע שנים, ולהם שתי בנות משותפות בנות שש ושמונה שנים. במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן, התגוררו הנאשם, המתלוננת והקטינות בביתם. בני הזוג ובנותיהן עלו ארצה באוקטובר 2021 מהודו.

ביום 6.4.22, בשעות הצהריים, ביקש הנאשם מהמתלוננת את כרטיס האשראי שלה אך היא סירבה לבקשתו. בהמשך, בסמוך לשעה 23:00, חזר הנאשם יחד עם חברו לדירה ולאחר עזיבת החבר את המקום, תקף הנאשם את המתלוננת בעודה ישנה יחד עם בנותיה, כך שמשך אותה מהמיטה בידה השמאלית, היכה בה באגרופים בראשה ובפניה עד אשר נפלה לרצפה. כמו כן, איים הנאשם על המתלוננת באומרו שיהרוג אותה, וכל זאת לעיני בנותיהם אשר התעוררו עקב ההתפרצות האלימה. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת סימני חבלה בדמות המטומה מעל אולנה אמצעית משמאל וזרוע ימין, רגישות קלה במישוש אולנה, חבלה במצח ימין- המטומה גדולה, המטומה טמפלרית מימין, המטומה פריטאלית גדולה משמאל, חבלות בזרועות, חבלה בחזה, רגישות במישוש הצלעות מימין וכן מספר המטומות תת עוריות.

בנוסף, כחודש עובר למועד האירוע המתואר, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת בדירה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שמשך אותה בשערותיה.

3. ביום 17.5.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. עוד הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, אשר לא יחייב את הצדדים, שיטענו באופן חופשי. בהמשך התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר לגבי הנאשם, וביום ביום 12.9.22, לאחר קבלת התסקיר, בקשו הצדדים בהסכמה לשלוח את הנאשם לבדיקת התאמתו לביצוע עבודות שירות. ביום 26.10.22 טענו הצדדים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. **שרות המבחן קבע כי לא ניתן לשלול רמת סיכון להישנות התנהגות עתידית אלימה מצד הנאשם כלפי המתלוננת. שרות המבחן לא בא במתן המלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם.**

בתסקיר המעצר מיום 8.8.22, צוין כי הנאשם בן 40, נשוי למתלוננת ואב לשתי בנות בגילאים 7 ו-8 שנים. עלה עם משפחתו הגרעינית לפני כשנה מהודו, מאז מתגוררים ב-----, אינו עובד, החל ללמוד באולפן את השפה העברית. משפחת המקור שלו בהודו מרובת ילדים ודלת אמצעים, למד שם שש שנים בלבד בבית הספר ולאחר מכן יצא לסייע בפרנסת המשפחה בעיקר בעבודות חקלאות מזדמנות.

הנאשם והמתלוננת נישאו ב 2014, ועלו ארצה כדי להבטיח לעצמם ולבנותיהם עתיד טוב יותר. בשיחה עם המתלוננת, שללה התנהגות אלימה מצדו כלפיה באופן קבוע וטענה כי אינה חשה מאוימת. עוד מסרה, כי מאז שעלו לישראל ואינו עובד, מרבה הנאשם לבלות עם חברים ולשתות אלכוהול, אך מסרה כי אינה רואה בכך מקור לבעיה, מאמינה כי ההליך המשפטי מהווה אירוע מרתיע עבורו, והביעה רצון להשיבו הביתה מאחר ולטענתה היא זקוקה לו בתקופה זו. עוד מסרה כי החלה לעבוד לאחרונה במפעל באזור מגוריה.

ממחלקת הרווחה בעיר מגוריה נמסר כי המתלוננת שיתפה בעבר כי לפני עלייתם ארצה מהודו, אלימות הייתה חלק בלתי נפרד מהתקשורת בינה לבין הנאשם, וכי לעיתים היה הנאשם מאבד שליטה על רקע שתיית אלכוהול. עוד נמסר כי מספר חודשים קודם לכן רצתה המתלוננת להתגרש מהנאשם אך שינתה דעתה בחודש האחרון וביקשה לשקם את התא המשפחתי ולהשכין שלום בית.

לנאשם אין הרשעות קודמות בפלילים, ומדבריו עולה כי טרם עלייתו ארצה לא הייתה לו מעורבות בפלילים בארץ מוצאו. הוא הודה באופן חלקי במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, אך התקשה לקחת אחריות אקטיבית להתנהגותו באירוע העבירה, וניסה לצמצם מחומרת התנהגותו. לטענתו, ביום האירוע, אכן התגלע בינו לבין המתלוננת ויכוח סביב כרטיס האשראי, אך הוא משך בשערה ולא היכה אותה באגרופים. לדבריו מדובר באירוע חריג ולא היו אירועים נוספים דומים, וכי אשתו לא התכוונה להתלונן, אך אחותה כנראה התקשרה למשטרה. הנאשם שלל תלות בשימוש באלכוהול ומסר כי נוהג רק לשתות לעיתים עם חברים.

שרות המבחן התרשם כי לנאשם זהות בלתי בשלה ולא מגובשת, ילדותי, בעל דלות רגשית ודימוי עצמי נמוך, אשר גילה במשך השנים קושי ביציבות במסגרות השונות בחייו.

עוד נמסר, כי הנאשם הינו אדם מופנם, שחוזה פגיעה ותסכול, הקשורים בין היתר לאופן בו הוא חווה את עצמו כבלתי מוצלח ובלתי מוערך, בהעדר יכולתו לפרנס, עניין אשר הועצם עם עלייתו לארץ. על רקע הקושי בהשתלבותו בחברה, בתעסוקה, קושי תקשורתי וחוסר ידיעת השפה, מתקשה הנאשם להתנהל בצורה עצמאית ולמלא תפקידיו השונים.

באשר לזוגיות של הנאשם עם המתלוננת, התרשם השרות כי המערכת הזוגית רווית מתחים, התקשורת לקויה ומצומצמת, סף תסכול נמוך וקיימים מאפיינים אימפולסיביים בהתנהלותו של הנאשם, כמו גם קשיים בתחום החברתי רגשי לצד נוקשות חשיבתית וחוסר אמפתיה לאחר. כל אלה מגבירים את תחושת המתח שחש הנאשם מול המתלוננת ויתכן שהובילו להתפרצות כלפיה בעת העבירה. על אף חוסר הסיפוק בקשר ביניהם, התרשם השרות המבחן כי קיימת תלות הדדית רגשית בין הנאשם למתלוננת.

שרות המבחן ציין כי לא ברור דפוס שתיית האלכוהול של הנאשם, כאשר הוא מכחיש ואינו מגלה נזקקות לטיפול. לפיכך, **לא הומלץ טיפול או שיקום בתחום זה.**

לסיכום, צוין כי הנאשם נקט במנגנוני הגנה של מינימליזציה לחומרת מעשיו והשליך חלק מהאחריות על המתלוננת, הוא מתקשה להתבונן באופן מעמיק בהתנהגותו ולא מקבל אחריות מלאה על תוקפנותו, ובהתאם **קיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגויות חוזרות של אלימות דומות כלפי המתלוננת.**

לאור חוות הדעת שהובאה בתסקיר, אשר הוזמן במסגרת התיק הפלילי, אך התבקש להתייחס לתנאי ההרחקה, לא הומלץ לשחרר את הנאשם ממעצר הבית בו היה נתון, והוא נותר במעצר בית בפיקוח אלקטרוני בבית חברו במעלות תרשיחא עד היום.

טיעונים לעונש

5. ביום 26.10.22 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגיש טיעוניו בכתב והשלים אותם בעל-פה, וב"כ הנאשם טען בעל-פה בפניי.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין שמונה חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, וביקש להטיל על הנאשם עונש של עשרה חודשי מאסר

בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי ממושך ומרתיע, קנס כספי והתחייבות.

תמונות המתלוננת הוגשו ע"י ב"כ המאשימה (סומנו **ת/1**).

ב"כ המאשימה עמד על חומרת הפגיעה בביצוע עבירת תקיפת בת הזוג, ועל החומרה היתרה בביצוע מעשה זה דווקא בביתן מבצר. נטען כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הינם השמירה על חיי המשפחה והקן המשפחתי מוגן מפני אלימות, כבוד הדדי ופתרון סכסוכים זוגיים בדרכי שלום ונועם, שמירה על החירות, שלמות הגוף והאוטונומיה של המתלוננת, וכי בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון יש להעביר מסר ברור לעברייני האלימות במשפחה, בדגש על שיקולי תגמול והרתעה ולא מסר סלחני.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ב"כ המאשימה מסר כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, זאת תוך ציון העובדה שהנאשם עלה לישראל לפני מספר חודשים.

בנוסף, לזכותו של הנאשם, זקף ב"כ המאשימה את העובדה שהודה וחסך זמן שיפוטי.

ב"כ המאשימה הדגיש כי הנאשם לא עבר הליך שיקום כלשהו ואף לא נשלח לשירות המבחן לצורך העניין. הוא הוסיף כי אין כל אינדיקציה לכך שהנאשם מתחרט על מעשיו ופועל בכדי לטפל במרכיבי אישיותו האלימים, כדבריו. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר השירות, בו נמסר כי הנאשם לא מביע אמפתיה למתלוננת, לא לקח אחריות על מעשיו ולא מכיר בבעיית השתייה שקיימת אצלו. בנוסף נטען כי על פי התסקיר, רמת הסיכון של הנאשם כלפי המתלוננת אינה מבוטלת ולא ניתן לשלול מסוכנות ואלימות מצדו בעתיד.

לאור כל האמור, בקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם ענישה בפועל וענישה הרתעתית כמפורט לעיל.

טיעוני ב"כ הנאשם

7.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר מותנה של מספר חודשים ועד שישה חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות, וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית השליש הנמוך של המתחם, ולהשית עליו מאסר מותנה והתחייבות כספית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם ביצע את העבירה בתחילת חודש אפריל, בהיותו עולה חדש חמישה חודשים בארץ בלבד. נטען כי הנאשם הודה כבר בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן בחודש מאי, לקח אחריות מלאה על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר וחסך העדת המתלוננת ובנותיהם.

הנאשם הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני מלא מיום 22.5.22 בבית חברו ב----- והוא שהה שם במשך חמישה חודשים ללא חלונות התאווירות, כמו כן הוא לא הפר ולו פעם אחת את תנאי מעצרו. עוד נטען כי היו דחיות בתיק מטעם שירות המבחן, שלא פעלו לטובתו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי המתחם שבקשה המאשימה לא מתכתב עם הפסיקה הנוהגת ואף לא עם הנחיות ראש לשכת התביעות של משטרת ישראל (הוגשה הנחיה מיום 31.3.22 וסומנה **נ/1**), לפיהן כאשר מדובר בעבירת איומים ועבירות אלימות במדרג חומרה הנמוך, מתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען כי במקרה שלפנינו מדובר בנסיבות מיוחדות, של עולה חדש שאינו דובר את השפה, היה עצור 46 ימים מלאים בכלא צלמון, לא תקשר עם הסובבים אותו, ולכן תנאי המעצר היו קשים עבורו שבעתיים ולמעשה היה בהפרדה מנטלית כי לא יכול היה לדבר ולהבין מה רוצים ממנו. לאחר מכן עבר למעצר בית בפיקוח אלקטרוני, שם הוא שוהה כבר חמישה חודשים.

עוד נטען, כי תהליך הקליטה של הנאשם בישראל הופסק וכעת יתחיל חייו כעולה חדש עם כתם הרשעה פלילית שילווה אותו, כאשר יש בכך כדי לפגוע בסיכויי להתפרנס ולפרנס את משפחתו. בשל כך נגרם לו נזק עצום. נטען כי על הנאשם יש לשוב לאולפן ולהתמקד בלמידת השפה העברית על מנת להגביר את סיכויי למצוא עבודה בעתיד.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

הסניגור ביקש מבית המשפט שלא לתת משקל גבוה לתסקיר, כיוון שלטענתו שירות המבחן לא השכיל לתת לנאשם טיפול מותאם בשפה הקוקית והתקשה מאוד לתקשר אותו.

לסיכום, נטען כי מדובר בתא משפחתי שרוצים להמשיך ולקיים אותו, הכולל שתי בנות קטנות שלא ראו את אביהן כבר מיום 6.4.22, ואישה שעומדת ללדת ולצאת לחופשת לידה, ובהתחשב בכלל הנסיבות שפורטו, יש לתת למשפחה הזדמנות להשתקם. לצורך כך, ביקש הסניגור מבית המשפט **להסתפק ב-46 ימי מעצרו מאחורי סורג ובריח בכלא צלמון, ולגזור על הנאשם ענישה מרתיעה צופה פני עתיד, בדמוי מאסר מותנה והתחייבות כספית. עוד ביקש לחילופין וככל שבית המשפט יחליט שלא להסתפק בכך, להטיל על הנאשם לבצע מספר חודשים בודדים של עבודות שירות בתחנת משטרת נוף הגליל.**

הסניגור ביקש להימנע מהטלת קנס בשל המצב הכלכלי הקשה והנזק שיגרם למשפחת הנאשם.

דברי המתלוננת (אשת הנאשם)

8. המתלוננת אמרה לבית המשפט כי היא לא מפחדת מהנאשם, וכי קשה לה לגדל את שתי הבנות בלעדיו. בנוסף, ציינה כי צפויה ללדת בחודש דצמבר ילד נוסף. המתלוננת בקשה לאפשר לנאשם לפרנס את המשפחה, ולכן ביקשה ואף התחננה כי בית המשפט יתחשב בהם וישחרר את הנאשם.

דברי הנאשם

9. הנאשם אמר שהוא מבקש סליחה מבית המשפט ומאשתו על המעשים שעשה. עוד אמר כי הוא עולה

חדש ואינו מכיר את התהליכים בישראל, מעכשיו הוא ישתנה ולא יבצע שוב את העבירות.

דין והכרעה

הערכים החברתיים הנפגעים

10. הערכים המוגנים בעבירות אלימות במשפחה הנם הגנה על כבוד האדם של הפרט, שלמות גופו, שלווה חיו, ביטחונו האישי והאוטונומיה על גופו. כן מגינות העבירות גם על הערך של שלמות התא המשפחתי, ובפרט זכותו של אדם, בן זוג או ילד, להיות מוגן מפני אלימות מצד הקרובים לו ביותר בתוך ביתו.

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות, והם מחייבים ענישה מחמירה. ישנו צורך בהגנה מיוחדת במקרה של עבירות המתרחשות בחדרי חדרים, כשהן רחוקות מעיני הרשויות בתוך התא המשפחתי, ולאור חוסר הנכונות לעיתים של הקורבן לחשוף את העבירות מתוך תלות פיזית, כלכלית, רגשית או מתוך רצון לשמור על התא המשפחתי, כל אלה מעצימים את המסוכנות במצב זה.

ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.19):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל (12.7.2018):
'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפניו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם... המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת'..."

בעניינינו, על רקע סירובה של המתלוננת לתת לנאשם להשתמש בכרטיס האשראי שלה, החליט לתקוף אותה באלימות פיזית על ידי מכות באגרופים ובמקרה אחר תקף אותה על ידי משיכה בשערותיה. בכך פגע הנאשם בכבודה, שלומה וגופה של המתלוננת. הגם שלא נגרמו למתלוננת פגיעות חמורות, או תמידיות - יש במעשי הנאשם פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. כתב האישום המתוקן מתאר שני אירועים של אלימות מצד הנאשם כלפי אשתו, באחד היכה את המתלוננת באגרופים בראשה ובפניה עד אשר נפלה לריצפה, על רקע ויכוח. זאת עשה לנגד עיניה של שתי הבנות בנות ה-7 וה-8 שנים, ובנוסף איים על המתלוננת שיהרוג אותה. במקרה האחר, תקף הנאשם את המתלוננת בביתם בעת ויכוח, באופן שמשך בשערותיה.

העבירות, אשר בוצעו באופן מלא ובלעדי על ידי הנאשם, לא מתאפיינת בתכנון ותחכום, אלא באובדן שליטה, בהבעת אלימות ובוז מתפרצים. נמסר כי מדי פעם נוהג הנאשם לשתות אלכוהול עם חבריו, ולא ברור אם האירוע על רקע זה. הנאשם טען כי אין לו בעיית שתייה.

הנזק שגרם הנאשם למתלוננת הסתכם בחבלות, המתוארות בפירוט בראשית גזר הדין, זאת בנוסף על ההפחדה וההשפלה, והעובדה שההתפרצות האלימה התרחשה בנוכחות בנותיהן הקטנות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם, עולה חדש בן קהילת בני מנשה, שעלה לישראל מס' חודשים לפני האירוע, מתמודד עם קשיי שפה ושלבי התאקלמות לא פשוטים. צוין כי הנאשם עשוי לשוב על התנהגותו האלימה כלפי המתלוננת. נטען על ידי ההגנה כי נסיבות קשות המלוות את הנאשם הכוללות, אי ידיעת השפה העברית, מצב כלכלי קשה, חוסר הכרת החוקים בישראל וקשיי הסתגלות והשתלבות, היה בהן כדי להוביל להתפרצותו המצערת.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. בע"פ 4800/12 יואב סלומון נ' מדינת ישראל (12.2.13), קבע בית-המשפט העליון, כלהלן -

"הפסיקה חזרה והדגישה כי על בתי המשפט לשרש ולהוקיע התנהגויות של אלימות במשפחה, תוך מתן משקל של ממש לשיקול הגמול וההרתעה במכלול שיקולי הענישה. מי שמרים יד על בת-זוגו - שמא מתוך מחשבה כי הדברים נעשים בד' אמות הבית באין רואה ובאין שומע - נקה לא יינקה, וברגיל ישלם על מעשיו בשלילת חירותו."

אולם, עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות במשפחה ובעבירות כלפי בנות זוג, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

13. **ב"כ המאשימה הפנה לפסקי-הדין הבאים:**

- א. רע"פ 7887/20 **עבד עבדין נ' מדינת ישראל** (10.1.21) - המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות של תקיפת בת-זוג, ותקיפה סתם בנסיבות מחמירות של תקיפת בת-זוג. על המבקש נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, לצד מאסרים מותנים, פיצוי למתלוננת וקנס. במסגרת הערעור החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו של המבקש לעונש **מאסר בפועל של 20 חודשים**, ללא שינוי ביתר רכיבי גזר הדין. בקשת רשות הערעור בבית המשפט העליון - נדחתה.
- ב. ת"פ 29591-09-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.1.21) - הורשע הנאשם בעקבות הודאתו בארבעה אישומים שונים, הכוללים עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים (ריבוי עבירות), הפרת הוראה חוקית ותקיפת בן זוג. בית המשפט קבע מתחם נפרד לכל אישום, וגזר על הנאשם בסך הכול **20 חודשי מאסר בפועל**, כאשר בנוגע לעבירת האיומים נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש ל-15 חודשי מאסר בפועל.
- ג. תפ"ק 23299-10-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.1.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בשני כתבי אישום מתוקנים, בעבירות של תקיפה סתם (בת זוג), תקיפה סתם, הפרת צו בית משפט ובעבירת איומים. נקבע כי מתחם העונש הכולל הינו החל משמונה חודשי מאסר ועד ל-18 חודשים לצד ענישה נלווית, ועל הנאשם נגזרו **12 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית.
- ד. ת"פ 30753-11-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.11.20) - בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע, במסגרת הסדר טיעון בעבירת אלימות ואיומים כלפי בת זוגו בתיק העיקרי, ובעבירות סמים, אלימות ואיומים, כלפי סבתו הקשישה על פי כתב אישום מצורף, עונש של **30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית, שכוללת מאסר על תנאי, פיצויים וקנס. בנוגע לאישום בתיק העיקרי נקבע כי המתחם ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל.
- ה. רע"פ 149/19 **קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל** (10.1.19) - המבקש הורשע בבית משפט השלום, על פי הודאתו, בעבירות של איומים, הטרדה ופגיעה בפרטיות כלפי בת זוגו, ונגזרו עליו **תשעה חודשי מאסר בפועל** ועונשים נוספים. ערעור שהגיש המבקש על גזר הדין ובקשת רשות ערעור - נדחו.
- ו. רע"פ 2486/19 **מואיד נאטור נ' מדינת ישראל** (11.4.19) - המבקש הורשע, על פי הודאתו, בארבעה אישומים שונים לאחר שתקף את אשתו בארבע הזדמנויות שונות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בן זוג, תקיפה כלפי בן זוג ובעבירת איומים. בית משפט השלום הטיל על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה המשיבה וגזר עליו עונש של **12 חודשי מאסר**, תוך השארת יתר רכיבי העונש על כנם. ערעור המבקש לבית המשפט העליון - נדחה.
- ז. ת"פ 57233-12-19 **מדינת ישראל נ' GEBRETINSAY** (27.4.20) - גזר הדין אינו מצוי במאגרים.

ח. ע"פ 4800/12 יואב סלומון נ' מדינת ישראל (12.2.13) - המערער הורשע בבית-המשפט המחוזי, על-פי הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, במספר הזדמנויות. בית-המשפט המחוזי הטיל עליו **15 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, ו-12 חודשי מאסר על-תנאי. ערעורו לבית-המשפט העליון נדחה.

ט. עפ"ג 65134-11-21 **מדינת ישראל נ' אלהוזייל** (14.4.22) - המשיב הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג ותקיפה סתם של בת זוג, על רקע ויכוח בנושא כספי, שבמהלכו תקף את המתלוננת באגרופ, בעיטה, חניקה ושריטות. בנוסף, במועד אחר סטר למתלוננת והיכה אותה באגרופ. שירות המבחן הגיש תסקירים חיוביים בעניינו של המשיב ודיווח על שיתוף פעולה בתהליך שיקומי. בגזר דינו קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם נע בין שלושה חודשי מאסר מותנה ועד שמונה חודשי מאסר בפועל, ועל המשיב נגזרו מאסרים מותנים והתחייבות. ערעור המדינה התקבל בחלקו ובית המשפט המחוזי קבע כי על אף הליך השיקום בו מצוי המשיב, יש לגזור עליו ענישה מוחשית בשל חומרת עבירות האלימות כלפי בת הזוג, עליהן חזר המשיב במשך תקופה. על המשיב הוטלו **תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן ומאסרים מותנים**.

יצוין כי העבירות אותן ביצע המשיב כלפי בת זוגו במקרה זה דומות לעבירות אותן ביצע הנאשם בעניינו, ואילו הפסיקה האחרת מדברת, ברובה, על סיבות חמורות יותר.

י. רע"פ 8822/15 **אבו רומי נ' מדינת ישראל** (12.12.15) - המבקש הורשע בבית משפט השלום על יסוד הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג, תקיפה סתם של בת זוג ואיומים, ובית המשפט גזר עליו מאסר מותנה. ערעור המשיבה בבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו של המבקש הועמד על **שבעה חודשי מאסר בפועל** חלף המאסר המותנה. בקשת רשום הערעור - נדחתה.

14. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין הבאים:

א. ת"פ 19653-12-21 **מדינת ישראל נ' עבוד** (20.12.21) - הנאשם הורשע בעבירות איומים, תקיפה סתם של בת זוג והיזק לרכוש במזיד לאחר שסטר לבת זוגו פעמיים, הלך אחריה ושרר עציצים ליד בית אחותה. נקבע כי מתחם העונש נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר, ועל הנאשם נגזרו **45 ימי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והתחייבות.

ב. ת"פ 67668-11-21 **מדינת ישראל נ' עימד** (2.12.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה סתם בן זוג לאחר שסטר לבת זוגו וזרק לעבר השוטרים שתי שקיות עם חפצים חשודים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו **מאסר בפועל למשך 45 ימים** בניכוי ימי מעצרו ומאסרים על תנאי.

ג. ת"פ 9651-07-18 **מדינת ישראל נ' גזאלה** (18.7.19) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג ואיומים לאחר שבטע בה

וגרם לשבר בידה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין אי הטלת מאסר כלל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבות וברצון בני הזוג לשקם את יחסיהם, על הנאשם נגזרו **שישה חודשי מאסר על תנאי**, קנס והתחייבות.

ד. ת"פ 35083-04-19 **מדינת ישראל נ' קולוטי** (25.7.19) - הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בכתב אישום מתוקן שייחס לו ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד, התעללות בבעל חיים ותקיפה סתם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין סנקציה ללא הרשעה ועד שישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועל הנאשם נגזרו **חמישה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי והתחייבות**.

ה. ת"פ 61038-06-17 **מדינת ישראל נ' איסטומין** (21.3.19) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג) ושני מקרים של הפרת הוראה חוקית, לאחר שצירף שני תיקים המתנהלים כנגדו ושעניינם תקיפת אשתו והפרת תנאי המעצר שהוטלו עליו בעקבות כך. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בטווח שבין מספר חודשי עבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בהליך שיקומי ובהמלצת שירות המבחן, על הנאשם הוטלו **צו של"צ בהיקף 200 שעות, מאסרים מותנים והתחייבות**.

15. לאור כל האמור לעיל, בהתייחס לפסיקת המאשימה אשר הכילה בחלקה מקרים חמורים מהאירוע הפלילי נשוא הרשעת הנאשם, ובהתייחס לפסיקת ההגנה, **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירות המתוארות בכתב האישום המתוקן נע בין חודשי מאסר בודדים, הניתנים לריצוי בעבודות שירות, ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת עונשו של הנאשם

16. מצאתי לקבל את עמדת ההגנה, ולהציב את עונשו של הנאשם בחלק הנמוך של מתחם הענישה, כך שלא יחוייב בשלב זה בריצוי עונש נוסף בפועל.

הנאשם בן 40, נשוי למתלוננת ולהם שתי בנות קטינות בנות 7 ו-8 שנים.

הנאשם ומשפחתו עלו לישראל מהודו לפני כשנה בלבד. השניים משתייכים לקהילת בני מנשה, ודוברים את השפה הקוקית בלבד. הנאשם אינו יודע אנגלית, ולמעשה, בעת מעצרו, וגם בהליכים בבית המשפט, היה נעדר כל יכולת להבין את המתרחש סביבו ולתקשר עם הסביבה, אלא באמצעות מתורגמן לשפה הקוקית, אשר לא תמיד התייצב בזמן, עקב קושי לאתר מתורגמן. טרם קרות האירוע נשוא כתב האישום, הנאשם למד עברית באולפן ולא עבד. מאז אפריל 2022 הנאשם היה עצור למשך 46 ימים בכלא צלמון ולאחר מכן הועבר למעצר בית באיזוק אלקטרוני בו שהה כחמישה חודשים (עד היום). הנאשם לא הפר תנאי מעצרו.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, ונטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה. בכך תרם לחיסכון בזמן ציבורי, וחסך את עדויות המתלוננת ובנותיהם. הנאשם הביע חרטה בפני בית המשפט, אמר כי אינו מכיר את הכללים במדינה החדשה, ולא יחזור על העבירות.

המתלוננת, אשת הנאשם, אמרה שהיא לא מפחדת מפניו, קשה לה בלעדיו והיא ממתינה לשובו הביתה. היא הוסיפה כי בחודש דצמבר היא עתידה ללדת ולכן היא זקוקה לעזרתו של הנאשם בבית עם בנותיהם.

התסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם אמנם איננו חיובי, והעריך כי קיימת מסוכנות וסיכוי שהנאשם יחזור להתנהג באלימות כלפי המתלוננת. ואולם התרשמתי, כמו שציין הסנגור, כי קיימת אפשרות שקשיי שפה, ושוני במנטליות, תרמו לרושם שהנאשם הותיר. מדובר בעולה חדש שנעצר והורחק מביתו למשך תקופה משמעותית בשיאם של חודשי קליטה ראשונים בישראל. סבורני כי קיים סיכוי ממשי לכך שחוויות המעצר והאישום, יחד עם עונש של מאסר מותנה והתחייבות כספית, יהוו עבור הנאשם גורם מרתיע לעתיד.

החלטתי להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 46 יום, אותו כבר ריצה, ולהימנע מהטלת תקופת מאסר נוספת, אף לא בעבודות שרות. סבורני כי טובת המשפחה, המצפה כאמור ללידת ילד נוסף, מכתובה את חזרתו של הנאשם לביתו, ואת המשך הקליטה ושילוב בעבודה, וכי שיקול אישי זה גובר במקרה הנוכחי על פני השיקולים המכתיבים ענישה נוספת. החלטתי להיעתר לפניית המתלוננת לבית המשפט בבקשתה להקל עם בעלה. עוד החלטתי לקחת בחשבון בעת גזירת העונש את התקופה המשמעותית, העולה על חמישה חודשים, שאותה הנאשם ריצה במעצר בפיקוח אלקטרוני בעיר ----, בהרחקה מביתו שב-----. בית המשפט העליון קבע אמנם, כי תקופת מעצר בפיקוח אלקטרוני אינה ניתנת לניכוי מתקופת מאסר בפועל, כפי שמנכים מעצר במתקן כליאה, אך נקבע כי יש לקחת את התקופה בה שהה נאשם במעצר אלקטרוני כשיקול בענישה (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מ"י מים 20/4/16), וכך בדעתי לעשות במקרה זה.

סוף דבר

17. **לאור כל האמור לעיל אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. **מאסר במשך 46 יום, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה. מובהר כי עונש המאסר רוצה במלואו.**

ב. **ארבעה חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירת אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג, מסוג עוון או פשע.**

ג. הנאשם **יתחייב** שלא לעבור כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע - במשפחה, לרבות כלפי בת זוג, במשך 3 שנים מהיום, ואם יפר התחייבות זו, יחויב בתשלום של 3,000 ₪. אם לא יתחייב ייאסר למשך 6 ימים.

המזכירות תעביר העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.